

GRSociaal
Sociale Dienst Drechtsteden X Drechtwerk

Bijlage Nieuwe inkoop Huishoudelijke Ondersteuning

Bijlage 1 – Stappenplan Centrale Raad van Beroep

1. *Het college moet vaststellen wat de hulpvraag is.*
2. *Het college moet vaststellen welke problemen ondervonden worden bij de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, dan wel het zich kunnen handhaven in de samenleving.*
3. *Het college kan vervolgens vaststellen welke ondersteuning naar aard en omvang nodig is om een passende bijdrage te leveren aan de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, dan wel het zich kunnen handhaven in de samenleving.*
4. *Het college dient te onderzoeken of en in hoeverre eigen mogelijkheden, gebruikelijke hulp, mantelzorg, ondersteuning door andere mensen uit het sociale netwerk en voorliggende (algemene) voorzieningen de nodige hulp en ondersteuning kunnen bieden.*
5. *Slechts voor zover die mogelijkheden ontoereikend zijn dient het college een maatwerkvoorziening te verlenen. Voor zover het onderzoek naar de nodige ondersteuning specifieke deskundigheid vereist zal een specifiek deskundig oordeel en advies niet kunnen ontbreken.*

Bijlage 2 - Uitwerking bandbreedtemodel

Wat is het "bandbreedtemodel"?

Zoals gezegd zien we nog steeds veel voordelen in het huidige resultaatgerichte model. In het bandbreedtemodel hebben we geprobeerd zoveel mogelijk van deze voordelen te behouden.

We schetsen hier kort wat het bandbreedtemodel precies inhoudt en de verschillen en overeenkomsten met andere modellen.

Een aantal bandbreedtes in plaats van één product HO.

Binnen het huidige contract kennen we één product Huishoudelijke ondersteuning¹. Het bandbreedtemodel gaat werken met een aantal bandbreedtes in minuten. De inwoner krijgt dus niet alleen een indicatie Huishoudelijke ondersteuning met een ondersteuningsplan, maar ook een bandbreedte in tijd waarbinnen de ondersteuning geleverd zal moeten worden. Deze bandbreedtes worden gecommuniceerd met de inwoner in het onderzoeksverslag en de beschikking. Deze bandbreedtes dienen als oplossing voor twee knelpunten in het huidige contract. Enerzijds de door de CRvB geconstateerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel als er geen tijdseenheden worden genoemd in de beschikking. Anderzijds de betere mogelijkheid om te sturen op afschaling van ondersteuning als dat mogelijk is en doelmatige inzet van middelen en mensen op de huishoudelijke ondersteuning.²

De bandbreedtes zorgen voor een eenvoudig proces van indicatiestelling. Eenvoudiger dan bij het p*q-model, maar wel intensiever dan het huidige resultaatgerichte model. Als de inwoner een andere bandbreedte van ondersteuning nodig heeft, zal een proces van herindicatie plaatsvinden. Binnen de bandbreedte heeft de aanbieder ruimte om de ondersteuning op en af te schalen.

In het model van bandbreedtes neemt het ondersteuningsplan van de zorgaanbieder een belangrijke plaats in. Dit is vergelijkbaar met het huidige model van resultaatindicatie. Na het onderzoeksverslag stelt de aanbieder een ondersteuningsplan op waarin activiteiten en frequentie van de ondersteuning (binnen de door de consulent bepaalde bandbreedte) worden beschreven. Dit ondersteuningsplan is onderdeel van de beschikking. Een cruciaal onderdeel van het huidige contract is de mogelijkheid om te sturen op het resultaat van de ondersteuning. Door het ondersteuningsplan op deze manier te blijven positioneren in het proces willen we de mogelijkheid om te sturen op de inhoud en resultaten van ondersteuning behouden.

De afspraken over de administratieve organisatie hangen samen met de inrichting van het proces van toegang en verlening van de ondersteuning. We geven hierbij twee belangrijke wijzigingen aan ten opzichte van het huidige model van resultaatgericht beschikken. Een belangrijk uitgangspunt is dat de uren geregistreerd moeten worden als er een vorm van tijdsindicatie in de beschikking moet worden opgenomen. Dit is niet de basis voor de maandelijkse betaling van ondersteuning aan aanbieders, want daarvoor gelden vaste tarieven. Maar het vraagt wel een aanvulling ten opzichte van de huidige registratie, waar alleen wordt geregistreerd of er ondersteuning is geleverd en welke activiteiten zijn verricht. Een tweede wijziging betreft de afrekening. We werken met vaste tarieven per maand per bandbreedte. Dit is vergelijkbaar met het huidige contract en dient om administratieve lasten laag te houden. In tegenstelling tot het p*q-model waarbij elke wijziging in tijd en waarbij elke maand de werkelijke uren doorgegeven moeten worden, waarna pas betaling kan plaatsvinden. Deze hoge administratieve last bij aanbieders en hogere uitvoeringslasten worden voorkomen door te werken met

Bandbreedtemodel

- Aantal bandbreedtes in tijd (sturingsmogelijkheid op afschaling)
- Bandbreedte/tijdseenheid in beschikking (rechtszekerheid)
- Vast tarief per bandbreedte (administratieve lasten laag)
- Eenvoudig proces van indicatiestelling (uitvoeringslasten laag)
- Contractmanagement en

¹ We kennen ook HO+ (variant met regie) en HOZ (variant voor kleine woning), maar dit is een grofmaziger onderscheid, dan verschillende bandbreedtes met "plus- en "min-factoren".

² Op basis van signalen van aanbieders lijkt er een redelijke groep cliënten te zijn waar nog wel enige mate van zelfredzaamheid aanwezig is, en waarbij slechts lichte ondersteuning voldoende zou moeten zijn. Deze groep kunnen we in het huidige systeem niet afschalen. Deze ontwikkeling heeft enerzijds te maken met een toenemende groep ouderen, maar mogelijk ook met de aanzuigende werking van het abonnementstarief eigen bijdrage waardoor een grotere groep een beroep op de huishoudelijke ondersteuning doet.

vaste tarieven per maand. Bovendien biedt de differentiatie in tarieven per bandbreedtes de mogelijkheid om bij een lagere ondersteuningsfrequentie (dan de ondergrens in de geïndiceerde bandbreedte), een lagere bandbreedte te indiceren en afrekenen. In het huidige model hebben we één tarief per maand, gebaseerd op wekelijkse ondersteuning. Ook als een aanbieder een week geen ondersteuning kan leveren, wordt het totale maandtarief betaald. Door te werken met bandbreedtes hebben we meer mogelijkheden te differentiëren in intensiteit van ondersteuning met bijbehorend tarief. Bij inwoners die een grotere zelfredzaamheid hebben kan dit leiden tot een lager tarief dan in het huidige contract.

Bijlage 3 – Uitwerking andere modellen op voordelen en nadelen

In deze bijlage geven de opbrengsten van de landelijke werkgroep met betrekking tot de verschillende modellen weer. Op een aantal onderdelen worden de voordelen en de risico's geschetst.

	<i>Resultaatgericht (outputgericht) – huidige inkoopmodel</i>
<i>Omschrijving (aan de hand van definities ketenbureau)</i>	<p>Uitvoering van zorg en/of ondersteuning waarbij een duidelijke afspraak tussen gemeente en zorgaanbieder is over de te behalen output. De manier waarop dit resultaat wordt behaald, wordt vastgelegd tussen gemeente, aanbieder en klant.</p> <p>Denk hierbij bijvoorbeeld aan: schoon huis of cliënt met zorgvraag krijgt ondersteuning op met de cliënt vastgestelde doelen</p>
<i>Beschikking³</i>	<p>Bevat een resultaatbeschrijving van de toegekende maatschappelijke ondersteuning zonder tijdsindicatie.</p> <p>Hier moeten we onderscheid maken tussen contractering/inkoop en individuele indicatiestelling.</p> <p><i>Contractering</i> Vaak maandtarief (of periodetarief) dat wordt afgesproken. De kostprijs (per cliënt per maand) is gebaseerd op gemiddeld aantal uren en het resultaat.</p> <p>In de beschikking ligt de focus op het behalen van de resultaten. Betaling is niet afhankelijk van resultaat. De aanbieder heeft een inspanningsverplichting en krijgt betaald ongeacht of resultaat is behaald. Monitoring wel op resultaten en maatregelen als kwaliteit tekortschiet.</p> <p><i>Beschikking</i> In beschikking staat de individuele afspraak tussen cliënt en gemeente. Gemeente stuurt richting aanbieder op het behalen van de individuele resultaten door middel van tussentijdse evaluatiegesprekken. Daardoor houdt de gemeente zicht op de vraag of de hulpvraag wordt opgelost en is er mogelijkheid om bij te sturen. Resultaat staat zowel in beleid, als in de beschikking en ondersteuningsplan.</p> <p>Normenkader is niet op individu van toepassing, omdat dit geen recht doet aan individuele situaties. Voor het bepalen van de gemiddelde kostprijs in het proces van contractering wordt wel gebruik gemaakt van een geobjectiveerde (gemiddelde) urenberekening.</p>
<i>Algemeen (welk beeld hebben partijen bij de omschrijving?)</i> - Cliënt - Gemeente - Aanbieders	
<i>Rechtszekerheid</i>	<p>Rechtszekerheid is geborgd via toegang/indicatiestelling (gemeente verzekert recht), bezwaar en beroep en via monitoring, evaluatiegesprekken en contractmanagement.</p> <p>Dit model is door veel gemeenten 'misbruikt' bij taakstelling 40 procent bezuiniging huishoudelijke hulp, waardoor het model in beeldvorming veel schade heeft opgelopen.</p> <p>De uitspraken van de CRvB geven aan dat de rechtszekerheid onvoldoende geborgd is. Daardoor is het juridische risico van het behouden van dit model groot. Aanbieders kunnen in de aanbestedingsprocedure de gang naar de rechter maken. Cliënten kunnen dit in het individuele beschikkingsproces. Na een aanbesteding zullen alle indicaties (9000) opnieuw gesteld moeten worden. De risico's op bezwaar- en beroepszaken zijn hiermee aanzienlijk.</p>

³ Ongeacht de wijze van beschikken bevat elk besluit standaard (als het goed is) een rechtsmiddelenclausule (conform de Awb). Wat betreft de klachtregeling: zie het bepaalde voor gemeenten in artikel 2.1.3 Wmo 2015 en voor aanbieders in artikel 3.2 Wmo 2015.

<i>Monitoring & Kwaliteit⁴</i>	<p>Op contractniveau monitoren en sturen gemeenten op de prestaties van alle aanbieders, waarbij de focus ligt op het behalen van de afgesproken resultaten. Op de werkvloer is geen discussie over het aantal uren dat geleverd moet worden. Het resultaat moet bereikt worden.</p> <p>Voor huishoudelijke ondersteuning wordt de kwaliteit gemonitord door middel van telefonische steekproeven en objectieve, technische kwaliteitsmetingen ("de witte handschoen").</p> <p>Voor individuele begeleiding wordt op cliëntniveau door middel van (tussen)evaluaties gemonitord door gemeente samen met de klant en aanbieder of het resultaat wordt bereikt. Indien nodig wordt hierop bijgestuurd.</p>
<i>Administratief perspectief</i>	<p>De administratieve lasten zijn lager, doordat meer ruimte is voor flexibiliteit binnen de indicatie. Dit is met name voor de inzet van individuele begeleiding een essentiële voorwaarde om de goede ondersteuning te kunnen bieden.</p> <p>Aanbieders zijn gehouden om hun resultaten te registreren en de rapporteren aan gemeenten.</p> <p>Dit model voldoet aan de verantwoordingseisen van de accountant, onder voorwaarde van de inrichting van goede kwaliteitsmetingen.</p>
<i>Financieel perspectief</i>	<p>De gemiddelde kosten per cliënt zijn in dit model lager, doordat het model inzet op doelmatigheid van ondersteuning.</p> <p>Gemeente is gehouden aan een reële prijs (AMvB). Het tarief per cliënt wordt bepaald op contractniveau. Hier ligt een geobjectiveerde kostprijsopbouw aan ten grondslag.</p> <p>Als een resultaat niet bereikt kan worden met het tarief dat is afgesproken dan wordt dat binnen redelijke marges in het contract geregeld. Als er fors meer ondersteuning nodig is dan het gemiddelde dat in het contract is afgesproken, dan is een maatwerkafpraak op urenbasis mogelijk</p>
<i>Gedragsprikkel en risico's</i>	<p>Prikkels tot doelmatigheid, innovatie, ondernemerschap en vergroten zelfredzaamheid en participatie van inwoners.</p> <p>Risico: Negatieve prikkel binnen de huidige arbeidsmarkt is het vergroten van de populatie klanten, waarbij kwaliteit onder druk kan komen te staan. Dit vereist sterkere kwaliteitsmonitoring van de ondersteuning.</p> <p>Risico: gemeenten die geen zorgvuldige uitvoering hebben ingericht, is dat cliënten gemangeld worden tussen aanbieder en gemeente. (inrichting, implementatie en communicatie)</p>
<i>Wat is nodig om risico's te neutraliseren?</i>	<p>Sterke kwaliteitsmonitoring</p> <p>Er moeten (wettelijke) randvoorwaarden worden gesteld aan de uitvoering van dit model om de positie en rechtszekerheid van de cliënt te borgen.</p>
<i>Flexibiliteit</i>	<p>De ondersteuning kan flexibel worden ingezet, waarbij de sturing plaatsvindt op de kwaliteit. Dat moet ertoe leiden dat de aanbieder niet 'te weinig' uren kan inzetten. Mocht er meer nodig zijn om de doelen te behalen, dan verwachten we van de aanbieder dat hij deze ondersteuning inzet.</p>
<i>Conclusie</i>	<p>Dit model kan voor cliënten kwalitatief goede ondersteuning die aansluit bij de individuele ondersteuningsvraag. Op zorginhoudelijke gronden blijft dit een goed model waarin de goede prikkels tot sturing op kwaliteit en doelmatigheid aanwezig zijn. Echter, de juridische onhoudbaarheid vanuit de uitspraken van de CRvB maken dit model te risicovol om over te eindigen te</p>

⁴ Onder kwaliteit verstaan we ook de flexibiliteit om op en af te kunnen schalen binnen de indicatie

---

houden.

	1. P*Q (inspanningsgericht) - "uurtje-factuurkje"
<i>Omschrijving (aan de hand van definities ketenbureau)</i>	Uitvoering van zorg en/of ondersteuning waarbij er een duidelijke afspraak tussen gemeente en zorgaanbieder is over de levering van een specifiek product of dienst in een afgesproken tijdseenheid. Denk hierbij bijvoorbeeld aan 2 uur begeleiding per week à € XX per uur
<i>Beschikking⁵</i>	Bevat toegekende maatschappelijke ondersteuning uitgedrukt in tijd.
<i>Algemeen (welk beeld hebben partijen bij de omschrijving?)</i> - Cliënt - Gemeente - Aanbieders	Bij de P*Q variant ligt de focus op uren en productie van ondersteuning. Gemeente bepaalt de omvang van de ondersteuning per cliënt op basis van een geobjectiveerd normenkader. Op basis van het normenkader is het voor gemeenten moeilijk om maatwerk in individuele gevallen te bieden. Zelfs het maatwerk (opplussen) is geobjectiveerd ⁶ (CRvB). Cliënten ontvangen een eenduidige beschikking in tijd met daarin het besluit van de gemeente. De omvang van de ondersteuning die de cliënt krijgt, is objectief en kwantitatief meetbaar. Het aantal uren ondersteuning staat centraal en niet de oplossing van de hulpvraag.
<i>Rechtszekerheid</i>	Beschikking in tijd is kwantitatief te toetsen en dus duidelijk voor cliënt. Gemeenten kunnen (door het vereiste objectieve normenkader) minder goed voldoen aan de wettelijke taak van maatwerkoplossingen in individuele gevallen. Voor Huishoudelijke ondersteuning zijn er verschillende factoren die de omvang van de ondersteuning bepalen en die niet te vangen zijn in één normenkader. Bij Individuele begeleiding is deze diversiteit nog groter. Cliënten voeren, als zij ontevreden zijn, in de praktijk vaak 2 elementen aan: uren schieten tekort of uitvoering (kwaliteit) is onvoldoende. Dit loopt in de praktijk door elkaar. De duidelijke beschikking zorgt niet voor meer rechtszekerheid bij cliënten. Als een gemeente zorgvuldig onderzoek heeft gedaan en het normenkader is voldoende geobjectiveerd, zal het besluit stand houden voor de rechter. Echter, de hulpvraag van de cliënt is daarmee ondergeschikt aan de proceseisen.
<i>Monitoring . & Kwaliteit⁷</i>	In het P*Q-model is het geen vereiste om kwaliteitseisen in de beschikking te vermelden. De uren worden gezien als voldoende duidelijk. De kwaliteitseisen spelen enkel een rol bij inkoop op contractniveau. Bijvoorbeeld technische eisen (kwalificaties personeel). De kwaliteitseisen worden gesteld aan de dienstverlener, niet aan de individuele dienstverlening. Op individueel niveau wordt gestuurd op het leveren van de uren (uitnutting), en minder op het leveren van kwaliteit. Inhoud van de ondersteuning kan worden vertaald in een ondersteuningsplan van de aanbieder, maar het is geen standaard werkwijze (dat het ondersteuningsplan onderdeel uitmaakt van de beschikking). Met name voor individuele begeleiding is het leveren van een aantal uren geen garantie voor kwaliteit en het invullen van de hulpvraag. Dit wordt veroorzaakt door de enorme diversiteit in aard, omvang en aantal van de hulpvragen en de doelgroepen. De hulpvragen kunnen gaan over thema's als eenzaamheid, overlast, financiële problemen, meedoen, etc. Dus zowel de hulpvragen als de oorzaken, maar ook doelgroepen en oplossingen kunnen verschillen.
<i>Administratief perspectief</i>	Een herindicatie is bewerkelijk. Bij elke aanpassing in de omvang van de indicatie moet cliënt zich melden bij de gemeente. Er is slechts beperkte

⁵ Ongeacht de wijze van beschikken bevat elk besluit standaard (als het goed is) een rechtsmiddelenclausule (conform de Awb). Wat betreft de klachtregeling: zie het bepaalde voor gemeenten in artikel 2.1.3 Wmo 2015 en voor aanbieders in artikel 3.2 Wmo 2015.

⁶ Zie de betreffende CRvB uitspraken: ECLI:NL:CRVB:2016:1402 en ECLI:NL:CRVB:2016:1404. Weblink handleiding normenkader: [Handreiking normenkader Huishoudelijke Ondersteuning – Bureau HHM – Samen maken we de zorg beter](#)

⁷ Onder kwaliteit verstaan we ook de flexibiliteit om op en af te kunnen schalen binnen de indicatie

	<p>variatie mogelijk binnen de bestaande beschikking. Ook bij toegang is opstellen beschikking bewerkelijk.</p> <p>We zagen meer bezwaren in de P*Q-periode dan in huidige model (resultaatgericht). Gevolg: belasting team dat bezwaren afhandelt.</p> <p>Accountant doet steekproef of uren zijn gehaald. Administratieve last kan als hoog worden ervaren, omdat strakker op uren wordt gestuurd. Het kost meer tijd om de systemen te vullen op hoger detailniveau.</p> <p>Transitie naar dit model vanuit andere modellen zal leiden tot forse administratieve lasten voor gemeenten, aanbieders en cliënten. Herindicaties bij verzoek om meer uren worden door cliënten ook als belastend ervaren.</p>
<i>Financieel perspectief</i>	<p>Gemiddelde kosten per inwoner zijn hoger (dan bij resultaatgericht werken). Zit in kosten apparaat en zorgkosten. Transitie van resultaatgericht naar p*q zal aanzienlijke kosten met zich meebrengen.</p> <p>Afrekening op werkelijk geleverde uren. Bij bandbreedte prikkel voor zorgaanbieder om maximaal aantal uren in te zetten (op basis van normenkader). Aanbieder is geneigd de uren te maximaliseren om productiviteit te verhogen. Niet per se een prikkel om doelmatig te werken. P*Q legt de druk bij de medewerker. Veel uitval in de praktijk. Aanbieders sturen op uren om het rendabel te houden.</p> <p>Gemeenten zijn geneigd aanbod te versralen om p kant te drukken. Vaak levert medewerker zorg in eigen tijd om te compenseren. Met de huidige middelen is dit model niet financieel houdbaar. Om cliënt gevolgen niet te laten ervaren, moet Rijk de financiën structureel substantieel verhogen. Vooral bij toenemende vergrijzing en complexiteit van hulpvragen en gelijkblijvende middelen, speelt dit een rol. Gemeenten vragen zich af welke creativiteit zij nog kunnen aanwenden.</p>
<i>Gedragsprikkels en risico's</i>	<p>P*Q werkt kostenopdrijvend op lange termijn door de prikkel tot urenmaximalisatie. Bij P*Q wordt niet gestuurd op verbetering (van eigen kracht). Het remt ook zorginnovatie door aanbieders.</p> <p>P*Q systeem stimuleert meer te financieren dan client nodig heeft (overcompensatie en daardoor overfinanciering). Ondermijnt beroep op zelfredzaamheid en maakt zorgafhankelijk.</p> <p>Bij P*Q komt het in de praktijk voor dat sprake is van professionele inzet, terwijl dit ook deels door vrijwilligers zou kunnen worden opgepakt. Geen prikkel voor 'zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig'.</p>
<i>Wat is nodig om risico's te neutraliseren?</i>	<p>De juridische en financiële ruimte is te beperkt om de prikkels te neutraliseren en dit model goed te kunnen uitvoeren.</p>
<i>Flexibiliteit</i>	<p>Beroep op ondersteuning is niet elke week gelijk, dus flexibiliteit is nodig. Met P*Q is de flexibiliteit beperkt tot bandbreedte binnen de indicatie-uren (binnen de maandelijkse afrekening).</p>
<i>Conclusie</i>	<p>Dit model is niet geschikt voor individuele kwaliteitssturing en maatwerk. De kwaliteit is ondergeschikt aan de uren, waardoor niet duidelijk is of de hulpvraag daadwerkelijk wordt opgelost.</p> <p>Bovendien werkt dit model kostenopdrijvend en is dus niet haalbaar binnen de huidige Rijksbudgetten.</p>

	<i>Populatie (taakgericht)</i>
<i>Omschrijving (aan de hand van definities ketenbureau)</i>	<p>Uitvoering van zorg en/of ondersteuning waarbij de gemeente een taak voor een populatie heeft gegeven aan een aanbieder en deze aanbieder de vrijheid heeft om de invulling van deze taak vorm te geven. In deze variant is er geen sprake van een verantwoording op individueel niveau.</p> <p>Denk hierbij bijvoorbeeld aan: alle huishoudelijke hulp in wijk of leveren van begeleiding aan alle drugsverslaafden in een stad (met als doel het verlagen van de overlast met 20 procent).</p>
<i>Beschikking⁸</i>	In beginsel wordt geen beschikking verstrekt aan cliënt.
<i>Algemeen (welk beeld hebben partijen bij de omschrijving?)</i>	Bij deze vorm van bekostiging is de gemeente slechts de geldschieter voor de aanbieder. Er vindt geen individuele afweging door gemeenten plaats over de toegang tot de ondersteuning. Deze afweging ligt volledig bij de aanbieder. Er wordt geen beschikking verstrekt door gemeenten en er wordt niet bepaald wat het aantal uren of te bereiken resultaat van de ondersteuning zou moeten zijn.
	<ul style="list-style-type: none"> - Cliënt - Gemeente - Aanbieders
<i>Rechtszekerheid</i>	Cliënten hebben in model in beginsel geen rechtszekerheid in de zin van een beschikking of een mogelijkheid voor bezwaar en beroep. Gemeenten zijn wel aanspreekbaar als cliënt geen enkele ondersteuning ontvangt terwijl dit wel nodig is. Maar sturingsmechanismen vanuit gemeenten om de ondersteuning en de kwaliteit te borgen op individueel niveau zijn beperkt (wel bijvoorbeeld sturen op het aantal klachten)
<i>Monitoring & Kwaliteit⁹</i>	De kwaliteitsmonitoring gebeurt op grotere doelstellingen, maar niet op individueel niveau. Daardoor is deze vorm van bekostiging minder geschikt om te voldoen aan de wettelijke taak zoals die is verwoord in de Wmo2015.
<i>Administratief perspectief</i>	<p>Er is slechts lage administratieve last. Er wordt gemonitord op de algemene doelstelling, daarvoor is registratie nodig, maar dit gebeurt meestal niet door de aanbieder (bijv. terugdringen percentage overlast).</p> <p>De aanbieder moet wel een verantwoording afleggen over het aantal cliënte dat ondersteuning heeft ontvangen. Op basis daarvan kan het totale budget wel naar boven of beneden worden bijgesteld.</p>
<i>Financieel perspectief</i>	Het is een heel prettige manier van bekostigen, want je weet aan het begin van het jaar waar je financieel aan toe bent als gemeente. De Wmo is in beginsel een open einde regeling qua financiën waarbij een enorm toegenomen vraag soms plotseling kan leiden tot veel hogere uitgaven aan het eind van het jaar (zie gevolgen abo-tarief). Met dit model zijn de uitgaven op jaarniveau vastgelegd.
<i>Gedragsprikkel en risico's</i>	<p>Aan de ene kant is er een prikkel voor aanbieders tot onderlevering. Want, elke cliënt die je lang in ondersteuning houdt, is relatief duur.</p> <p>Aan de andere kant, als het budget voor het nieuwe jaar gekoppeld is aan de realisatie van dit jaar kan ook overbehandeling ontstaan. Dan is het financieel aantrekkelijk om aan de bovenkant van het contract te leveren, zodat de financiën jaarlijks groeien.</p>
<i>Wat is nodig om risico's te neutraliseren?</i>	Het verplichten tot het afgeven van een beschikking waarin wordt geschetst wat de ondersteuningsvraag is en welke oplossing nodig is. Dan heeft de cliënt ook een document waartegen hij bezwaar kan maken.
<i>Flexibiliteit</i>	Het is in beginsel een heel flexibele vorm van ondersteuning. Echter, door de beperkte monitoringsmogelijkheden en de negatieve gedragsprikkel is het risico heel groot dat die flexibiliteit niet wordt ingezet ten gunste van de cliënt.
<i>Conclusie</i>	Dit model biedt onvoldoende handvatten om kwalitatief goede ondersteuning en rechtszekerheid voor cliënten te waarborgen.

⁸ Ongeacht de wijze van beschikken bevat elk besluit standaard (als het goed is) een rechtsmiddelenclausule (conform de Awb). Wat betreft de klachtregeling: zie het bepaalde voor gemeenten in artikel 2.1.3 Wmo 2015 en voor aanbieders in artikel 3.2 Wmo 2015.

⁹ Onder kwaliteit verstaan we ook de flexibiliteit om op en af te kunnen schalen binnen de indicatie